

maa saa gives en Tidsfrist, indenfor hvilken Sagen skal indbringes for Voldgiftsretten, og hvis den Frist oversiddes, maa Kontrakten dermed betragtes som bortfaldet.

Hvis denne efter min Mening fornuftige Ændring foretages, tror jeg, at § 13 kan bortfalde. Den foreskriver, at forinden en indgaaet Lærlingekontrakt lovligt er hævet, maa Lærlingen ikke af nogen anden tages i Lære eller anvendes som Medhjælp i samme Fag. Denne Bestemmelse vil, hvis den Ændring, jeg har nævnt, gennemføres, kunne bortfalde. Der vil da være 3 Veje, ad hvilke en Lærlingekontrakt kan ophæves: For det første ad Frivillighedens Vej, ved Forhandling mellem Parterne, for det andet ved Voldgiftsrettens Afgørelse og for det tredje, hvis enten Lærlingen gaar sin Vej, eller Mesteren uberettiget bortviser ham, og Sagen ikke rejses inden den paagældende Tidsfrist. I alle disse Tilfælde vil Kontrakten da være lovligt hævet. Men hvis Ændringen ikke foretages, maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at § 13 i den foreliggende Affattelse vil være ret uheldig, idet den kan opretholde, om jeg saa maa sige, et vist Boykotningsforhold overfor den unge Mand, som har forladt sin Plads.

Med Hensyn til Voldgiftsrettens Sammensætning kunde jeg i Henhold til mine tidligere Udtalelser ønske, at Formanden vælges ikke af Politiovrigheden, men derimod af den Institution, som Tilsynet med Lærlingeforholdet overdrages til. Og til de Spørgsmaal, der skal afgøres af Voldgiftsretten, bør de i § 17 under Nr. 5 og 6 omtalte Tilfælde ikke høre. I Nr. 5 bestemmes, at Kontrakten kan ophæves, naar Mesteren har været borte fra sin Forretning i over 3 Maaneder, uden at Lærlingens Uddannelse varetages af en fagmæssig uddannet Mand i hans Sted, og at Tvistigheder herom kan indankes for Voldgiftsretten. Nu forekommer det mig, at hvis en Mester forlader sin Bedrift i over 3 Maaneder og ikke i sit Sted anbringer nogen faguddannet Person, som skal tage sig af Lærlingens Uddannelse, bør Kontraktforholdet umiddelbart kunne bortfalde. Punkt 6 bestemmer, at Kontrakten kan hæves fra Lærlingens Side, naar Lærlingens fortsatte Uddannelse i Faget efter Lægens Skøn medfører Fare for hans Liv eller Helbred. Men ogsaa dette Tilfælde kan indankes for Voldgiftsretten. Jeg gad gerne vide, hvorledes Voldgiftsretten vil tage paa dette Forhold, naar der foreligger en Lægeerklæring om, at fortsat Uddannelse vil virke ødelæggende paa den unge Mand. Jeg gad se den Voldgiftsret, som vilde gaa imod

det. Og naar det er Tilfældet — og jeg kan vel gaa ud fra, det vil blive Tilfældet i alle Forhold —, ser jeg ingen Grund til, at Spørgsmaalet behøver at indankes for Voldgiftsretten. Det bør være saaledes, at naar en Læge erklærer, at det vil være farligt for Lærlingen at fortsætte Uddannelsen, maa Lærlingekontrakten dermed bortfalde.

Den højtærede Minister har udeladt den Bestemmelse fra Lovforslaget i Fjor, der tog Sigte paa at sikre de unges Foreringsret. Der er nemlig adskillige Læremestre — jeg har set adskillige af disse Kontrakter —, der i Kontrakten bestemmer, at den paagældende Lærling ikke maa tilhøre nogen Fagorganisation eller nogen socialistisk Forening. Uagtet en saadan Bestemmelse sikkert maa siges at være lidt borte fra Grundlovens Aand og Ord, har Myndighederne dog anerkendt saadanne Kontrakter. Jeg har set saadanne Kontrakter stemplet af Myndighederne som godkendte, og dermed var de altsaa anerkendte fra den Side. Jeg opfatter imidlertid den højtærede Ministers Udtalelser i Bemærkningerne til Lovforslagets § 4 saaledes, at han i og for sig er enig med mig i disse Betragtninger; han har blot ikke ønsket at faa det indført i Loven. Det kan ogsaa være, at det heller ikke er strengt nødvendigt, forudsat, at den højtærede Minister ved Cirkulærer vil tilkendegive de Myndigheder, der skal godkende Lærekontrakterne, at hvis de finder Kontrakter med et saadant Indhold, kan disse Kontrakter ikke godkendes.

Bestemmelserne i Lovforslaget i Samlingen 1919—20, der sikrede de unge Mennesker, som ikke var egentlige Lærlinge, hvad angaar Arbejdstidens Længde og Fritid til at søge Undervisning, er ligeledes udeladte. Uagtet jeg naturligvis maa give Ret i, at disse unge Mennesker ikke er Lærlinge, hvilket ogsaa fremgik af Lovforslaget i Fjor, ser jeg dog ikke nogen egentlig Hindring for, at disse Bestemmelser kunde være medtagne her i Lovforslaget — maaske bedst i et Afsnit for sig, det ved jeg ikke, men man maatte kunne finde en praktisk Vej, saaledes at de medtoges. Men maaske den højtærede Minister allerede har det i Bemærkningerne antydede Forslag til en særlig Lov paa dette Omraade under Udarbejdelse, saaledes at vi i den nærmeste Fremtid kan vente et særligt Lovforslag om dette Emne. I saa Fald behøver det naturligvis ikke at optages i Lærlingeloven.

Jeg skal hermed tilsige den højtærede Minister mit Partis energiske Støtte til